

จิระพร ทับแก้ว 2550: ความคิดเห็นและทัศนคติของเยาวชน ที่มีต่อการพัฒนาเกาะช้างเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การจัดการทรัพยากร) สาขาการจัดการทรัพยากร โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา ปรธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์ สมเพ็ชร มังกรดิน, Ph.D. 120 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นและทัศนคติของเยาวชน และปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของเยาวชน โดยใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์เยาวชนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นเยาวชนที่อาศัยอยู่ในกิ่งอำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด จำนวน 280 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติโดยวิธีไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ผลการวิจัย พบว่า เยาวชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 15 ปี เป็นเพศชายและเพศหญิงสัดส่วนใกล้เคียงกัน เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างมากที่สุด เล่นกีฬาเป็นงานอดิเรกมากที่สุด ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่มากที่สุดอยู่ในช่วง 1-5 ปี ระยะทางจากบ้านของเยาวชนถึงแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ใกล้มากที่สุด อยู่ในช่วง 1-5 กิโลเมตร ด้านการเป็นสมาชิกกลุ่มด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่น พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิก ในส่วนการได้รับผลกระทบทางบวกหรือการได้รับประโยชน์จากการพัฒนาการท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง และการได้รับผลกระทบทางลบหรือการได้รับความเสียหายจากการพัฒนาการท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เห็นว่าอยู่ในระดับต่ำ และพบว่าเยาวชนกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในระดับสูง มีการรับรู้ข่าวสารการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับปานกลาง โดยรับรู้จากครู/อาจารย์ในโรงเรียนมากที่สุด และมีความต้องการได้รับข่าวสารการพัฒนาการท่องเที่ยวเพิ่มเติม เรื่อง แนวทางการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ผ่านสื่อโทรทัศน์มากที่สุด

สำหรับความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เห็นว่า รูปแบบการพัฒนาเกาะช้างเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในปัจจุบันทำให้เกิดปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาขยะ ปัญหาหมอกภาวะ ตามลำดับ และเสนอรูปแบบการพัฒนาที่ต้องการให้เกิดขึ้น คือ ต้องเป็นการพัฒนาที่ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือเกิดน้อยที่สุด โดยเสนอให้จัดประชุมสร้างความเข้าใจและชี้แจงการดำเนินงานร่วมกับชุมชนเดือนละ 1 ครั้ง อย่างต่อเนื่อง ในส่วนทัศนคติ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติมี 3 ปัจจัย คือ ระดับการศึกษาในปัจจุบัน อาชีพของเยาวชน และการได้รับผลกระทบทางบวกหรือการได้รับประโยชน์ ซึ่งผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อเสนอสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยว เช่น ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ร่วมกับผู้แทนกลุ่มด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่นโดยจัดกลุ่มแกนนำเยาวชน เพื่อสร้างเครือข่ายให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวมากขึ้น เพื่อพัฒนาระดับทัศนคติจากระดับปานกลางให้เป็นระดับสูงขึ้น